

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 116 alin. (1), (8) și (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, precum și ale art. 18 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE RCS & RDS S.A. ȘI ROMTELECOM S.A.

I. Introducere

I.A. Sesizarea reclamantei

La data de 3 aprilie 2012, RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*) cu sediul în București, Str. Doctor Staicovici, Nr. 73-75, scara I, sector 5, a înaintat Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) o sesizare împotriva Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Piața Presei Libere nr. 3-5, Clădirea City Gate, Turnul de Nord, sector 1, prin intermediul căreia a solicitat ANCOM să dispună obligarea *Romtelecom* la plata facturilor de interconectare emise de către *RCS & RDS* în baza Acordului de interconectare nr. 204/02/1189 din data de 06.01.2004 (*Acordul*), arătând că, prin imposibilitatea încasării contravalorii unor servicii prestate în mod continuu către *Romtelecom*, este prejudiciată. În acest sens, *RCS & RDS* a arătat că, începând cu luna ianuarie 2012, *Romtelecom* a refuzat să îi achite tarifele aferente serviciului de implementare și folosire a capacității de interconectare, precum și tarifele aferente serviciului de linii închiriate, stabilite conform *Acordului*, existent între părți.

Sesizarea a fost înregistrată la ANCOM cu nr. SC-7692/03.04.2012.

I.B. Desfășurarea procedurii

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin Deciziile președintelui ANCOM nr. 362/2012 și nr. 395/2014, președintele ANCOM a numit Comisia

responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Marius SĂCEANU, director, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Carmen ILIESCU, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Ștefan LISCAN, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;
- domnul Marian POPESCU, expert, Serviciul Reglementări Comunicații Electronice, Departamentul Reglementare Tehnică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-8341/11.04.2012, ANCOM a transmis *Romtelecom* o copie a sesizării introduse de către *RCS & RDS*, solicitând părții să depună răspunsul la sesizare în termen de 15 zile. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-9612/02.05.2012, *Romtelecom* a depus răspunsul la sesizare.

Prin adresa¹ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-9611/02.05.2012, *Romtelecom* a formulat cerere reconvențională, prin intermediul căreia, arătând că, din punctul său de vedere, actuala arhitectură de interconectare este ineficientă, a solicitat obligarea reclamantei-pârte ca, în termen de 30 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție tehnică de interconectare. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-9937/04.05.2012, ANCOM a transmis *RCS & RDS* o copie a cererii reconvenționale introduse de către *Romtelecom* și a solicitat reclamantei-pârte să depună răspunsul la cererea reconvențională în termen de 15 zile. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-11468/24.05.2012, *RCS & RDS* a depus răspunsul la cererea reconvențională.

În temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, părțile au fost invitate la data de 4 iulie 2012, la sediul central al ANCOM, în vederea dezbaterii litigiului pe fond.

În cadrul ședinței² din data de 4 iulie 2012, *Comisia*, învederând reclamantei-pârte că obiectul litigiului este neclar, a solicitat *RCS & RDS* să își precizeze sesizarea. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-15459/05.07.2012, *RCS & RDS* și-a precizat sesizarea, menționând că înțelege ca prin acțiunea introductivă să solicite ANCOM să constate nerespectarea de către *Romtelecom* a *Acordului* prin neinclusiunea, în mod netemeinic, în cadrul decontărilor reciproce, a serviciilor de implementare și folosire a capacității de interconectare, precum și a serviciilor de linie închiriate furnizate de către *RCS & RDS* către *Romtelecom* și să dispună, prin hotărârea pronunțată, obligarea *Romtelecom* la respectarea *Acordului* conform prevederilor sale în vigoare prin includerea tuturor serviciilor prestate de către părți în cadrul decontărilor lunare reciproce. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-15743/09.07.2012, *Romtelecom* a formulat răspuns, prin care a solicitat respingerea sesizării, astfel cum a fost precizată de către reclamanta-pârte, ca neîntemeiată și nelegală.

La data de 6 iulie 2012, prin cererea modificatoare și completatoare, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-15630/06.07.2012, *Romtelecom* și-a modificat și completat cererea reconvențională și a solicitat ANCOM să constate neîndeplinirea de către *RCS & RDS* a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011), precum și să dispună obligarea reclamantei-pârte ca, în termen de 30 de zile de la pronunțarea, respectiv de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție tehnică de interconectare. Totodată, pârta-reclamantă a precizat

¹ Adresa *Romtelecom* cu nr. 203/03/178/27.04.2012

² Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-15832/10.07.2012

că solicită admiterea cererii reconvenționale, indiferent de soluția pe care o va dispune Comisia cu privire la sesizarea înaintată de către *RCS & RDS*.

În cadrul ședinței³ din data de 11 iulie 2012, Comisia a pus în discuția părților și s-a pronunțat asupra excepțiilor invocate de către *RCS & RDS* cu privire la cererea reconvențională, atât în scris, prin răspunsul formulat, cât și oral, astfel:

- în ceea ce privește excepția tardivității completării și modificării cererii reconvenționale ulterior primului termen de înfățișare în fața ANCOM, invocând dispozițiile art. 119 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, conform cărora cererea reconvențională se poate depune cel târziu la prima zi de înfățișare sau în interiorul termenului indicat de către instanță, în cazul în care reclamantul a modificat sau completat cererea de chemare în judecată, Comisia a arătat că în situația de față primul termen la care părțile au fost citate nu a coincis cu prima zi de înfățișare. Astfel, subliniind că la primul termen în fața ANCOM nu era îndeplinită condiția privind posibilitatea părților de a pune concluzii pe fond, dar și faptul că, urmare a precizării sesizării de către *RCS & RDS*, pârâta-reclamantă avea la dispoziție⁴ un termen de 15 zile pentru formularea unui răspuns față de sesizarea astfel precizată, Comisia a considerat că cererea de modificare și completare a cererii reconvenționale a fost formulată în interiorul termenului procedural și a dispus respingerea excepției tardivității invocate de către *RCS & RDS*;

- referitor la excepția inadmisibilității cererii reconvenționale invocată de către *RCS & RDS* prin răspunsul depus la dosarul cauzei, Comisia, față de argumentele formulate de către reclamanta-pârâtă în susținerea excepției, a arătat că dispozițiile art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu impun drept condiție de admisibilitate a cererii reconvenționale necesitatea ca pretențiile pârâtului să provină din același raport juridic cu cele ale reclamantului, ceea ce presupune că pot exista cauze diferite din care să rezulte pretențiile celor două părți. În ceea ce privește prezenta cauză, Comisia a considerat că raportul juridic care stă la baza pretențiilor părților este același, drepturile și obligațiile părților izvorând atât din prevederile legislației primare și secundare din domeniul comunicațiilor electronice, cât și din *Acord*, iar soluționarea în cadrul aceluiași litigiu a sesizării și a cererii reconvenționale asigură analizarea pretențiilor celor două părți într-un singur cadru procesual și, în același timp, oferă condiții pentru o mai bună judecată, permițând Comisiei să cunoască raporturile juridice substanțiale dintre părți în toată complexitatea lor. În considerarea aspectelor învederate, Comisia, apreciind că nu se impune disjungerea cererii reconvenționale, a dispus respingerea excepției inadmisibilității invocate de *RCS & RDS*. Totodată, în cadrul aceleiași ședințe, Comisia, în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, a invitat părțile la sediul ANCOM la data de 25 iulie 2012, în vederea dezbaterii pe fond a litigiului.

La data de 24 iulie 2012, ca urmare a solicitării⁵ *RCS & RDS* privind amânarea ședinței stabilite pentru data 25 iulie 2012, Comisia a stabilit următoarea întâlnire în vederea dezbaterii litigiului pe fond pentru data de 2 august 2012. Procesul-verbal al acestei ședințe a fost înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-16736/24.07.2012.

Prin adresa cu nr. 100/06/522/27.07.2012⁶, *Romtelecom*, invocând imposibilitatea de a se prezenta la întâlnirea comună cu reprezentanții *RCS & RDS* din data de 2 august 2012, a solicitat amânarea dezbaterilor. La data de 30 iulie 2012, Comisia, având în vedere solicitarea pârâtei-reclamante, a dispus amanarea dezbaterilor și a stabilit următoarea întâlnire în vederea dezbaterii pe fond a litigiului pentru data de 7 august 2012. Procesul-verbal al acestei ședințe a fost înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-17235/31.07.2012.

În cadrul ședinței din data de 7 august 2012⁷, Comisia a pus în discuția părților și a consemnat susținerile acestora atât cu privire la sesizarea *RCS & RDS*, cât și cu privire la cererea

³ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-16704/23.07.2012

⁴ Conform dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, coroborate cu dispozițiile art. 119 alin. (1) și art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă

⁵ Adresa *RCS & RDS* nr. 4560/23.07.2012, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-16713/23.07.2012

⁶ Înregistrată la ANCOM cu nr. SC17007/27.07.2012

⁷ Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-18663/24.08.2012

reconvențională formulată de către *Romtelecom*. Totodată, având în vedere, propunerea⁸ de modificare a arhitecturii de interconectare prezentată de către *Romtelecom* în cadrul aceleiași ședințe, prin intermediul căreia a enunțat principiile de rutare a traficului în conformitate cu care se va transmite traficul în cadrul relației de interconectare dintre părți și care vor fi avute în vedere la stabilirea noii arhitecturi, Comisia a comunicat și *RCS & RDS* un exemplar al propunerii depuse la dosarul cauzei și i-a solicitat acesteia ca, până la data de 21 august 2012, să transmită atât *Romtelecom*, cât și ANCOM punctul său de vedere cu privire la propunerea formulată de către pârâta-reclamantă.

Prin adresa⁹ înregistrată la ANCOM cu nr. SC-18734/27.08.2012, reclamanta-pârâtă a transmis răspunsul său cu privire la propunerea înaintată de către *Romtelecom* cu privire la modificarea arhitecturii de interconectare.

Având în vedere solicitarea pârâtei-reclamante formulată în cadrul ședinței din data de 28 august 2012 privind acordarea unui termen pentru realizarea unei analize corespunzătoare a argumentelor invocate de către *RCS & RDS* referitor la propunerea *Romtelecom* de modificare a arhitecturii de interconectare, Comisia, punându-i în vedere *Romtelecom* ca, până la data de 14 septembrie 2012, să transmită atât *RCS & RDS*, cât și ANCOM răspunsul său, a dispus amânarea dezbaterilor, stabilind următoarea întâlnire în fața ANCOM pentru data de 18 septembrie 2012. Procesul-verbal al acestei ședințe a fost înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-18841/28.08.2012.

La data de 14 septembrie 2014, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-19956/14.09.2012, *Romtelecom* a transmis punctul său de vedere cu privire la răspunsul formulat de către *RCS & RDS* față de propunerea de modificare a arhitecturii depusă la dosarul cauzei în cadrul ședinței din data de 7 august 2012.

În considerarea susținerilor scrise și orale ale părților, apreciind că dispune de informații suficiente pentru a putea delibera, în ședința din data de 18 septembrie 2012, Comisia a declarat dezbaterile închise, arătând că urmează să comunice părților soluția preliminară. Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-24221/19.11.2012.

Ulterior închiderii dezbaterilor, în urma analizării susținerilor formulate de către părți pe fondul ambelor cereri, considerând necesară repunerea pe rol a cauzei, Comisia, prin adresa ANCOM cu nr. SC-DJ-9338/22.04.2013, a invitat părțile la data de 29 aprilie 2013, la sediul central al ANCOM, în vederea reluării dezbaterilor.

În cadrul ședinței din data de 29 aprilie 2013, Comisia, învederând părților că, urmare a unei analize complexe a susținerilor formulate de către părți atât în scris, cât și oral, a constatat că aspectele semnalate de către *RCS & RDS* prin intermediul sesizării, astfel cum a fost precizată, nu vizează o încălcare a unor obligații impuse prin intermediul legislației speciale (primare sau secundare) din domeniul comunicațiilor electronice, ci nerespectarea unor clauze contractuale ale Acordului de interconectare nr. 204/02/1189 din data de 06.01.2004, fapt ce nu se circumscrie prevederilor art. 116 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, a invocat *ex officio* excepția inadmisibilității sesizării *RCS & RDS*, pe care după ce a pus-o în dezbaterile părților, a admis-o și a dispus respingerea sesizării ca inadmisibilă. Totodată, Comisia, având în vedere solicitarea *Romtelecom* de admitere a cererii sale indiferent de soluția dispusă cu privire la sesizare, a arătat că urmează să soluționeze pe fond această cerere și, considerând că nu mai sunt necesare lămuriri suplimentare, a declarat dezbaterile închise. Procesul-verbal al acestei ședințe a fost înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-10909/20.05.2013.

Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-4417/03.03.2014, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară, punându-le în vedere că dispun de un termen de 10 zile pentru a depune cerere de reanalizare conform prevederilor art. 16 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010.

---

⁸ Depusă la dosarul cauzei prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-17668/07.08.2012

⁹ Adresa *Romtelecom* cu nr. 203/03/178/27.04.2012

La data de 1 aprilie 2014, în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, Comisia a prezentat președintelui ANCOM raportul privind soluționarea litigiului dintre *RCS & RDS* și *Romtelecom*.

II. Susținerile părților

II.A. Susținerile reclamantei-pârâte

În sesizarea înaintată ANCOM, astfel cum a fost precizată, *RCS & RDS* a arătat că, prin neincluderea, în mod netemeinic, în cadrul decontărilor reciproce a serviciilor de implementare și folosire a capacității de interconectare, precum și a serviciilor de linii închiriate furnizate *Romtelecom*, pârâta-reclamantă nu a respectat clauzele *Acordului* existent între părți. În susținerea solicitării sale, în cadrul ședinței din data de 11 iulie 2012, *RCS & RDS* a precizat că, în opinia sa, *Romtelecom* a încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) din „Anexa C” și art. 14 alin. (1) din cadrul „Anexei A” la *Acord*. De asemenea, *RCS & RDS* a menționat că refuzul pârâtei-reclamante de a achita contravaloarea serviciilor de interconectare furnizate conform *Acordului* nu poate fi considerat ca reprezentând un litigiu de facturare, deoarece pârâta-reclamantă nu a respectat procedura privind contestarea facturilor prevăzută în *Acord*. Reclamanta-pârâtă a învederat că tariful datorat de către *Romtelecom* a fost calculat conform metodologiei de calcul prevăzute în acordul de interconectare existent între părți.

În ceea ce privește adresa *Romtelecom* din data de 12 decembrie 2011, prin care aceasta a informat *RCS & RDS* despre faptul că, pentru transmiterea traficului de voce către rețeaua reclamantei-pârâte, nu mai utilizează legăturile de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale ale reclamantei-pârâte din județele Dolj, Bacău și Brașov, în cadrul ședinței din data de 11 iulie 2012, *RCS & RDS* a arătat că această adresă nu respectă prevederile art. 14 din „Anexa A” la *Acord*, prin urmare nu poate fi considerată ca reprezentând o comandă de reziliere. De asemenea, reclamanta-pârâtă a subliniat că *Romtelecom* nu a transmis o adresă prin intermediul căreia să indice exact quantumul capacității (numărul de circuite) la care vrea să renunțe. Totodată, reclamanta-pârâtă a menționat că, deși a avut unele neclarități cu privire la adresa din data de 12 decembrie 2011 și, deși potrivit susținerilor sale din cadrul ședinței din data de 7 august 2012, a informat, verbal, *Romtelecom* despre necesitatea transmiterii, cu respectarea clauzelor contractuale, a unei cereri prin care aceasta să indice legăturile de interconectare pe care nu le mai folosește și a căror dezinstalare o solicită, nu a considerat necesar să solicite informații suplimentare, motivând că pârâta-reclamantă ar fi trebuit să facă demersurile necesare conform *Acordului* pentru a notifica renunțarea la capacitate. În acest sens, precizând că pârâta-reclamantă nu poate invoca lipsa deținerii informațiilor cu privire la datele de trafic, *RCS & RDS* a susținut că, până la momentul la care *Romtelecom* va solicita, conform prevederilor contractuale, dezinstalarea legăturilor pe care nu le mai folosește, reclamanta-pârâtă este îndreptățită să solicite achitarea tarifului aferent utilizării legăturilor de interconectare instalate la nivel local pe infrastructura sa. *RCS & RDS* a subliniat că efectele determinate de o eventuală dezinstalare a unui anumit număr de legături de interconectare instalate la nivel local pe infrastructura sa se vor produce pentru viitor în relația contractuală dintre părți, pentru perioada anterioară pârâtei-reclamante revenindu-i obligația includerii în calculul decontărilor lunare reciproce și a tarifului aferent utilizării acestor legături. Totodată, reclamanta-pârâtă a menționat că, în opinia sa, neutilizarea de către *Romtelecom* la un anumit moment a legăturilor de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale ale *RCS & RDS* din județele Dolj, Bacău și Brașov, nu exclude o eventuală folosire în viitor a respectivelor legături de interconectare și, prin urmare, nu echivalează cu o renunțare totală la acestea din partea pârâtei-reclamante. Astfel, *RCS & RDS* a subliniat faptul că, în lipsa unei cereri de dezinstalare a legăturilor de interconectare formulate în conformitate cu prevederile *Acordului*, *Romtelecom* avea posibilitatea să reia în orice moment transmiterea traficului prin intermediul respectivelor legături.

În ceea ce privește solicitarea *Romtelecom* care face obiectul cererii reconvenționale privind constatarea neîndeplinirii obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și obligarea *RCS & RDS* ca, în termen de 30 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție, prin răspunsul la cererea reconvențională, afirmând că pârâta-reclamantă, în mod disproportionat, a prezentat o serie de aspecte în scopul construirii unei realități de natură să culpabilizeze reclamanta-pârâtă, *RCS & RDS* a solicitat respingerea cererii reconvenționale, în principal, ca inadmisibilă și, în secundar, ca netemeinică. Reclamanta-pârâtă a menționat că și-a manifestat întreaga disponibilitate pentru negocierea oricăror aspecte legate de o eventuală modificare a arhitecturii de interconectare, numai în condițiile în care solicitarea formulată în acest sens de către *Romtelecom* respecta principiul eficienței economice și, în opinia *RCS & RDS*, solicitările pârâtei-reclamante nu îndeplinesc această cerință.

Referitor la propunerea *Romtelecom* de modificare a arhitecturii de interconectare transmisă¹⁰ de către aceasta la data de 29 decembrie 2010, prin răspunsul la cererea reconvențională, *RCS & RDS*, arătând că propunerea pârâtei-reclamante vizează exclusiv o maximizare a profitului propriu neavând o justificare din punct de vedere tehnic și economic, a subliniat că, în această situație, ar fi nevoie să suporte integral costurile aferente furnizării liniilor închiriate și a porturilor de acces, în condițiile în care instalarea acestora a fost suportată exclusiv de către reclamanta-pârâtă.

În ceea ce privește adresa *RCS & RDS* din data de 19 mai 2011 prin care aceasta din urmă a răspuns solicitării *Romtelecom* din data de 29 decembrie 2010, în cadrul ședinței din data de 7 august 2012, reclamanta-pârâtă a menționat că, prin adresa sa, a prezentat detaliat motivele pentru care a apreciat că propunerea *Romtelecom* de modificare a arhitecturii de interconectare este ineficientă și a arătat că, în opinia sa, acest răspuns nu poate fi echivalat cu un refuz de negociere, așa cum a susținut pârâta-reclamantă. De asemenea, față de solicitarea Comisiei prin care aceasta a cerut *RCS & RDS* să menționeze dacă, în raport de propunerea *Romtelecom*, a considerat necesar să formuleze o contrapropunere, reclamanta-pârâtă a precizat că, din punctul său de vedere, actuala arhitectură de interconectare este eficientă și, prin urmare, nu consideră necesară modificarea sa. Totodată, *RCS & RDS* a subliniat că, în cazul în care, susținerile pârâtei-reclamante privind ineficiența actualiei arhitecturi de interconectare ar fi fost întemeiate, aceasta ar fi trebuit să se adreseze ANCOM și să solicite obligarea *RCS & RDS*, pe calea unei acțiuni principale, la modificarea arhitecturii de interconectare existente între părți.

Față de afirmațiile *Romtelecom* conform cărora aceasta nu a demarat procedurile de soluționare a litigiului în fața ANCOM deoarece a încercat identificarea a unor căi alternative de soluționare pe calea amiabilă a diferendului existent între părți, arătând că, în acest sens, în luna noiembrie 2011 a adoptat măsurii de rerutare a traficului, *RCS & RDS* a menționat că a considerat lipsa de reacție a pârâtei-reclamante ulterior adresei sale din data de 19 mai 2011 ca reprezentând o acceptare a justificărilor formulate de către reclamanta-pârâtă în cuprinsul acestei adrese. De asemenea, reclamanta-pârâtă a subliniat că măsura rerutării traficului la care a recurs *Romtelecom* contravine principiilor de rutare prevăzute în *Acord* și, mai mult, este ineficientă, deoarece generează congestii la nivelul rețelei, afectând astfel utilizatorii finali.

Referitor la asigurarea unei eficiențe atât a dimensionării traficului, cât și a costurilor, ca urmare a adoptării de către *Romtelecom* a măsurii de rerutare a traficului la nivelul centralelor de tranzit, așa cum a susținut pârâta-reclamantă în cadrul ședinței din data de 18 septembrie 2012, *RCS & RDS* a învederat că tariful aplicat în prezent de către *Romtelecom* pentru serviciul de interconectare asigurat la nivelul centralelor de tranzit este excesiv și a afirmat că eficiența măsurii de rerutare a traficului la nivelul acestor centrale ar trebui să se reflecte și asupra acestui tarif, astfel încât reclamanta-pârâtă să achite pentru traficul transmis prin intermediul centralelor de tranzit același tarif cu cel perceput pentru traficul transmis prin intermediul punctelor de interconectare existente la nivel local. Totodată, reclamanta-pârâtă a învederat faptul că, în opinia sa, metoda de calcul utilizată pentru a stabili numărul optim de circuite necesare pentru a acoperi situațiile excepționale când se înregistrează o creștere a traficului *RCS & RDS* ar trebui să ia în

---

¹⁰ Prin adresa *Romtelecom* cu nr. 100/04/01/02/6351/29.12.2010

considerare o marjă de 30%, ceea ce ar determina necesitatea instalării de către reclamanta-pârâtă a unui număr suplimentar de 33 de circuite.

Menționând că nu este de acord cu propunerea *Romtelecom* în integralitatea sa, în cadrul ședinței din data de 18 septembrie 2012, *RCS & RDS* a arătat că, în ceea ce privește legăturile de interconectare pe care *Romtelecom* nu le mai utilizează în prezent, în cazul în care pârâta-reclamantă îi va solicita dezinstalarea acestora, va da curs acestei solicitări cu condiția ca aceasta din urmă să îi comunice numărul legăturilor care trebuie dezinstalate și să achite tariful aferent dezinstalării respectivelor legături

În ceea ce privește propunerea pârâtei-reclamante ca pentru viitor circuitele de interconectare să fie configurate unidirecțional, *RCS & RDS* a precizat că, din punctul de vedere al calității serviciului furnizat, caracterul bidirecțional reprezintă soluția optimă deoarece permite o rerutare mai facilă și mai rapidă a traficului, în cazul unor lucrări de mentenanță sau al apariției unei avarii.

Referitor la motivele pentru care *Romtelecom* apreciază că eventuala configurare unidirecțională a circuitelor este mai eficientă în raport cu cea bidirecțională, *RCS & RDS* a subliniat că pârâta-reclamantă nu a indicat aceste motive, dar nici nu a contestat calculul prezentat de către reclamanta-pârâtă cu privire la necesarul de capacitate pentru funcționarea în condiții de eficiență a arhitecturii de interconectare, respectiv numărul circuitelor care se vor instala suplimentar în cazul modificării soluției de interconectare existente în prezent între părți prin schimbarea caracterului circuitelor din bidirecțional în unidirecțional.

II.B. Susținerile pârâtei-reclamante

Prin răspunsul la sesizare, dar și în cadrul ședinței din data de 11 iulie 2012, *Romtelecom* a arătat că, în ceea ce privește solicitarea *RCS & RDS* privind constatarea nerespectării de către pârâta-reclamantă atât a clauzelor care reglementează obiectului *Acordului*, prin neinclusiunea în cadrul decontărilor reciproce a serviciilor asociate prestate de către reclamanta-pârâtă și neachitate de către *Romtelecom*, cât și a dispozițiilor art. art. 5 alin. (1) din „Anexa C” și art. 14 alin. (1) din cadrul „Anexei A” la *Acord*, începând cu luna noiembrie 2011, ca urmare a refuzului repetat al *RCS & RDS* de a da curs solicitărilor sale referitoare la începerea negocierilor în vederea modificării arhitecturii de interconectare, a fost nevoită să recurgă la adoptarea măsurii de rerutare a traficului, respectiv de renunțare la utilizarea legăturilor de interconectare instalate pe suport *RCS & RDS* la nivelul comutatoarelor locale ale *Romtelecom*. În ceea ce privește clauzele contractuale a căror încălcare o invocă reclamanta-pârâtă, *Romtelecom* a precizat că, în opinia sa, prevederile art. 14 alin. (1) din cadrul „Anexei A” la *Acord* nu sunt aplicabile în această situație deoarece acestea reglementează aspecte referitoare la diminuarea capacității, or în speța de față pârâta-reclamantă a solicitat o redimensionare a arhitecturii de interconectare, aspect nereglementat de clauzele contractuale ale *Acordului* în vigoare între părți. Mai mult, pârâta-reclamantă a subliniat că aceste prevederi contractuale fac parte din acordul standard de interconectare cu rețeaua *Romtelecom*, așadar se referă la legăturile de interconectare instalate pe arhitectura acesteia, iar obiectul discuțiilor dintre părți îl reprezintă legăturile de interconectare instalate de către reclamanta-pârâtă pe arhitectura proprie. *Romtelecom* a precizat că actuala arhitectură de interconectare a fost construită conform nevoilor *RCS & RDS* și, prin urmare, nu a prezentat importanță pentru pârâta-reclamantă deoarece aceasta nu avea obligația sa plătească pentru serviciile de interconectare furnizate de către reclamanta-pârâtă la momentul respectiv. În opinia *Romtelecom*, refuzul nejustificat al *RCS & RDS* de a da curs solicitării de modificare a arhitecturii de interconectare echivalează cu o obligare a pârâtei-reclamante de a achiziționa servicii de care nu are nevoie pentru a beneficia de serviciile de interconectare furnizate de către reclamanta-pârâtă, ceea ce reprezintă o încălcare a obligațiilor care îi incumbă *RCS & RDS* conform Deciziei președintelui ANCOM nr. 89/2012¹¹.

---

¹¹ Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 89/2012 privind desemnarea S.C. RCS & RDS S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de

Referitor cererea pârâtei-reclamante din data de 12 decembrie 2011, prin care aceasta a informat reclamanta-pârâtă despre faptul că, pentru transmiterea traficului de voce către rețeaua *RCS & RDS*, nu mai utilizează legăturile de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale ale reclamantei-pârâte din județele Dolj, Bacău și Brașov, în cadrul ședinței din data de 11 iulie 2012, *Romtelecom* a menționat că, așa cum rezultă din răspunsurile transmise de către *RCS & RDS* după data de 12 decembrie 2011, reclamanta-pârâtă a înțeles că adresa aflată în discuție a reprezentat o renunțare la capacitate, și anume la utilizarea anumitor legături de interconectare instalate la nivel local, însă cu rea-credință aceasta din urmă nu a luat-o în considerare. *Romtelecom* a mai arătat că această intenție a sa a fost exprimată și în adresele transmise *RCS & RDS* la datele de 28 martie 2011, respectiv 3 mai 2011. Mai mult, reiterând faptul că, în opinia sa, dispozițiile art. 14 din „Anexa A” la *Acord* vizează situația în care diminuarea de capacitate se referă la legăturile de interconectare instalate pe infrastructura *Romtelecom*, pârâta-reclamantă a precizat că, până în prezent, *RCS & RDS* nu a invocat nerespectarea procedurii din *Acord*.

Cât privește nerespectarea prevederilor art. 5 din „Anexa C” la *Acord* invocată de către *RCS & RDS*, *Romtelecom* a precizat că nu sunt aplicabile dispozițiile acestui articol deoarece, în opinia sa, situația care a determinat neachitarea facturilor emise de către *RCS & RDS* nu reprezintă un litigiu de facturare, fiind generată de refuzul reclamantei-pârâte de a da curs solicitării de negociere în vederea modificării arhitecturii de interconectare

Referitor la eventuala dezinstalare a legăturilor de interconectare pe care *Romtelecom* a încetat să le mai folosească începând cu data de 16 noiembrie 2011, pârâta-reclamantă a menționat că, în opinia sa, decizia privind dezinstalarea respectivelor legături îi aparține *RCS & RDS* deoarece reclamanta-pârâtă este cea care deține infrastructura pe care au fost instalate aceste legături. Mai mult, *Romtelecom* nu putea solicita dezinstalarea legăturilor de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale din județele Dolj, Bacău și Brașov, deoarece *RCS & RDS* le folosea la momentul la care pârâta-reclamantă nu a mai avut nevoie de aceste legături.

Având în vedere poziția reclamantei-pârâte cu privire la adresele *Romtelecom* care au făcut obiectul schimbului de corespondență dintre părți conform căreia aceste adrese nu pot fi considerate ca reprezentând o manifestare de voință în vederea negocierii în scopul modificării acordului de interconectare, *Romtelecom* a menționat că reclamanta-pârâtă este cea care, prin refuzul său de a da curs solicitării sale, încalcă obligațiile stabilite în sarcina *RCS & RDS* în calitate de furnizor cu putere semnificativă pe piața de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie. Astfel, pârâta-reclamantă a subliniat că, în opinia sa, *RCS & RDS* încalcă prevederile art. 7 alin. (7)-(9) din Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012, deoarece, prin refuzul acesteia din urmă de a proceda la negocierea unei modificări a arhitecturii de interconectare, pârâta-reclamantă este obligată să achiziționeze servicii care nu sunt necesare realizării interconectării dintre rețelele celor două părți. *Romtelecom* a învederat că prevederile *Acordului* trebuie analizate în lumina obligațiilor legale care incumbă *RCS & RDS*.

În cadrul ședinței din data de 7 august 2012, subliniind faptul că *Acordul* nu prevede noțiunea de „reziliere” a legăturilor de interconectare, ci pe cea de „renunțare la capacitate”, *Romtelecom* a arătat că legăturile aflate în discuție sunt legături bidirecționale folosite în comun de ambele părți, prin urmare pârâta-reclamantă nu avea posibilitatea să solicite dezinstalarea acestora, deoarece aceasta era o decizie care aparținea *RCS & RDS*, în funcție de intenția acesteia de a utiliza aceste legături pentru transmiterea propriului trafic. Astfel, pârâta-reclamantă a menționat că, urmare a solicitării sale de redimensionare a traficului, *RCS & RDS* era singura în măsură să hotărască cu privire la menținerea sau dezinstalarea legăturilor de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale, în funcție de propriile nevoi privind capacitatea de trafic.

În cererea reconvențională înaintată ANCOM, astfel cum a fost modificată și completată, *Romtelecom* a solicitat constatarea nerespectării de către *RCS & RDS* a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011¹² și obligarea reclamantei-pârâte la încheierea unui act adițional la *Acord*, prin intermediul căruia să

---

terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia

¹² Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012

fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare în măsură să asigure optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție tehnică.

În susținerea cererii sale, în cadrul ședinței din data de 7 august 2012, arătând că cererea reconvențională vizează atât încălcarea obligației de negociere, cât și modificarea arhitecturii de interconectare, *Romtelecom* a precizat că, prin intermediul adresei din data de 29 decembrie 2010, a înțeles să demareze procedura de negociere cu privire la modificarea arhitecturii de interconectare, motiv pentru care prin respectiva adresă a prezentat reclamantei-pârâte principiile pe care părțile trebuiau să le ia în considerare în vederea negocierii unei noi arhitecturi de interconectare. Totodată, *Romtelecom* a susținut că, în opinia sa, adresa *RCS & RDS* de la data de 19 mai 2011, transmisă ca răspuns la adresa pârâtei-reclamante din 29 decembrie 2010, reprezintă un refuz din partea reclamantei-pârâte de a da curs solicitării sale. De asemenea, *Romtelecom* a arătat că, urmare a acestui refuz, până la data prezentului litigiu, părțile nu au purtat discuții concrete cu privire la principiile de interconectare pe baza cărora să se stabilească o nouă arhitectură de interconectare, ceea ce, din punctul său de vedere, echivalează cu o încălcare de către *RCS & RDS* a obligației de negociere cu bună-credință.

În ceea ce privește propunerea¹³ de modificare a arhitecturii de interconectare formulată de către *Romtelecom* și depusă la dosarul cauzei prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-17668/07.08.2012, în cadrul ședinței din data de 18 septembrie 2012, pârâta-reclamantă a menționat că această soluție este în măsură să rezolve problema existenței inadvertențelor cu privire la valoarea traficului efectuat de către părți în cadrul relației de interconectare, cauzate de imposibilitatea fiecărei părți de a controla gradul de încărcare a legăturilor de interconectare. Totodată, *Romtelecom* a menționat că, prin soluția tehnică propusă, urmărește rerutarea traficului, motivându-și demersul prin faptul că măsura rerutării traficului este una eficientă atât din punctul de vedere al urmăririi și gestiunii traficului conform nevoilor, dar și al redimensionării adecvate a acestuia. De asemenea, pârâta-reclamantă a precizat că traficul dintre *Romtelecom* și *RCS & RDS* se va transmite prin intermediul legăturilor de interconectare care vor fi configurate, în principal, unidirecțional, însă, în cazul unei congestii, pentru a nu fi necesară instalarea unor legături suplimentare, aceleași legături vor putea fi configurate bidirecțional, astfel încât să fie folosite de ambele părți. *Romtelecom* și-a manifestat disponibilitatea ca pentru viitor să instaleze atât legături care să fie configurate unidirecțional, cât și legături configurate bidirecțional

În drept, în sprijinul cererii sale, *Romtelecom* a invocat dispozițiile art. 12 alin. (1) lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și ale art. 7 alin. (7)-(9) din Decizia președintelui ANCOM nr. 89/2012¹⁴.

III. Opinia Comisiei

III.A. Competența ANCOM

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, una dintre funcțiile ANCOM este cea de „organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii”, iar, potrivit dispozițiilor art. 116 alin. (1), (8) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, „Art.116 – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, ori între astfel de furnizori și persoane având calitatea de furnizori în alte state membre

¹³ Un exemplar al propunerii a fost comunicat *RCS & RDS* în cadrul ședinței din data de 7 august 2012.

¹⁴ Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 89/2012 privind desemnarea S.C. *RCS & RDS S.A.* ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie și impunerea de obligații în sarcina acesteia

ale Uniunii Europene care solicită sau beneficiază de acces sau interconectare în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului.

[...]

(8) Litigiul va fi soluționat prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care, în funcție de complexitatea litigiului sau de impactul acestuia asupra pieței comunicațiilor electronice, un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(11) Deciziile emise de președintele ANCOM în condițiile prezentului articol constituie acte administrativ-jurisdicționale, putând fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare."

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice apărute în legătură cu obligațiile impuse furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice prin dispozițiile legislației primare sau secundare în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice, persoanele interesate având posibilitatea de a se adresa ANCOM pentru soluționarea acestor litigii.

În cauza de față, prin sesizarea înaintată ANCOM, astfel cum a fost precizată, RCS & RDS a solicitat Autorității să constate nerespectarea de către Romtelecom a Acordului prin neincluderea, în mod netemeinic, în cadrul decontărilor reciproce, a serviciilor de implementare și folosire a capacității de interconectare, precum și a serviciilor de linii închiriate furnizate de către RCS & RDS către Romtelecom și să dispună, prin hotărârea pronunțată, obligarea pârâtei-reclamante la respectarea Acordului conform prevederilor sale în vigoare prin includerea tuturor serviciilor prestate de către părți în cadrul decontărilor lunare reciproce.

Din analiza obiectului sesizării, Comisia, constatând că aspectele semnalate de către reclamanta-pârâtă în sesizare nu vizează o încălcare a unor obligații impuse prin intermediul legislației speciale (primare sau secundare) din domeniul comunicațiilor electronice, ci nerespectarea unor clauze contractuale ale Acordului, a căror încălcare s-a materializat prin neincluderea, în mod netemeinic, de către Romtelecom în cadrul decontărilor reciproce a serviciilor de implementare și folosire a capacității de interconectare, precum și a serviciilor de linii închiriate furnizate pârâtei-reclamante de către RCS & RDS, a invocat *ex officio* excepția inadmisibilității sesizării. Astfel, menționând că obiectul sesizării înaintate Autorității de către RCS & RDS vizează, inclusiv din punctul de vedere al precizărilor formulate de către aceasta din urmă, nerespectarea de către Romtelecom a modalității de facturare a serviciilor asociate interconectării care i-au fost prestate de către reclamanta-pârâtă în temeiul dispozițiilor contractuale existente între părți, divergența dintre acestea reprezentând, în esență, un litigiu de facturare, Comisia a arătat că obiectul sesizării nu se circumscrie prevederilor art. 116 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

În considerarea aspectelor menționate și față de poziția părților care au precizat că nu înțeleg să formuleze obiecții cu privire la excepția pusă în discuție, Comisia a admis excepția și a respins sesizarea ca inadmisibilă.

Prin urmare, având în vedere aspectele menționate, Comisia nu va reține spre soluționare pe fond sesizarea înaintată ANCOM de către RCS & RDS, reclamanta-pârâtă având la îndemână promovarea unei acțiuni la instanța de drept comun, în măsura în care apreciază oportun.

În ceea ce privește cererea reconvențională formulată de către Romtelecom, pârâta-reclamanta a solicitat constatarea nerespectării de către RCS & RDS a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și obligarea reclamantei-pârâte ca, în termen de 30 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la Acord, prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare.

Având în vedere că obiectul cererii reconvenționale vizează obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, *ANCOM* este competentă să soluționeze cererea *Romtelecom*.

În considerarea celor menționate, Comisia urmează a se pronunța asupra cererii reconvenționale pe baza susținerilor scrise și orale ale părților, documentelor depuse la dosar și legislației aplicabile din domeniul comunicațiilor electronice.

III.B. Fondul

Cererea reconvențională a *Romtelecom* privind constatarea neîndeplinirii obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 și obligarea *RCS & RDS* ca, în termen de 30 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție.

În vederea soluționării pe fond a cererii reconvenționale, Comisia, subliniind că aceasta vizează două aspecte, a precizat că urmează să fie analizată în primul rând solicitarea privind constatarea nerespectării de către *RCS & RDS* a obligației legale de negociere cu bună-credință, iar ulterior se va pronunța cu privire la solicitarea părții-reclamante referitoare la obligarea *RCS & RDS* la negocierea cu bună-credință în scopul încheierii unui act adițional la *Acord* în vederea stabilirii unei noi soluții tehnice de interconectare.

Astfel, în ceea ce privește obligația a cărei încălcare a fost invocată de către *Romtelecom*, Comisia apreciază ca fiind necesară clarificarea încadrării juridice a obiectului cererii reconvenționale, în sensul că cererea *Romtelecom* vizează constatarea încălcării obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, nu și a celorlalte obligații prevăzute la art. 12 din actul normativ indicat, urmând să se pronunțe în consecință. Prin urmare, Comisia va analiza comportamentul *RCS & RDS*, raportat la dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, conform cărora, „Art. 12. – (1) Pentru a asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, orice operator al unei rețele publice de comunicații electronice are:

[...]

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți.”

Anterior analizei pe fond a solicitării *Romtelecom* cu privire la îndeplinirea de către *RCS & RDS* a obligației generale de negociere care îi incumbă conform dispozițiilor invocate anterior, Comisia consideră necesare unele precizări preliminare cu privire la conținutul acestei obligații, astfel cum a fost cristalizat în practica jurisprudențială a Autorității. În acest sens, Comisia arată că obligația legală de negociere reprezintă o restrângere a manifestării libertății contractuale, stabilită în mod expres de legiuitor, un furnizor neavând așadar dreptul să refuze *ab initio* o solicitare privind negocierea unui acord de interconectare, fiind ținut, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, să respecte obligația de negociere. Cu privire la persoanele cărora le incumbă obligația de negociere, atât din dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b), cât și din jurisprudența CJUE¹⁵, rezultă că obligația de negociere incumbă operatorilor de rețele publice de comunicații electronice. În speța de față, ambele părți sunt operatori de rețele publice de comunicații electronice, astfel cum reiese din definiția rețelei publice de comunicații electronice prevăzută de dispozițiile art. 4 alin. (1) pct. 10

¹⁵ Spre exemplu, Cazul C-192/08 *TeliaSonera Finland*;

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011¹⁶, coroborate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) pct. 6¹⁷ și 9¹⁸ din același act normativ. Prin urmare, având în vedere acest fapt, rezultă indubitabil că, din punctul de vedere al subiecților de drept, obligația de negociere prevăzută de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 incumbă RCS & RDS. Mai mult, prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 nu disting în funcție de momentul la care se realizează interconectarea, operatorilor incumbându-le în orice moment obligația de a negocia un acord de interconectare, fie că este vorba de o interconectare nouă sau de modificarea condițiilor de interconectare existente, prin introducerea unor noi servicii sau prin modificarea ori completarea condițiilor în care se realizează interconectarea prin intermediul unei legături existente. De altfel, ar fi absurdă o interpretare potrivit căreia operatorii sunt ținuti de principiul negocierii cu bună-credință doar la momentul inițial al încheierii unui acord de interconectare sau doar la momentul negocierii primei modalități de interconectare, iar ulterior, în cazurile în care este necesară modificarea acestuia sau completarea cu noi servicii, nu ar mai fi ținuti să respecte acest principiu.

De asemenea, Comisia mai precizează că buna-credință a părților pe parcursul negocierilor reprezintă un element esențial al obligației reglementate de art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență nr. 111/2011. De altfel, îndeplinirea cu bună-credință a unei obligații ține de esența însăși a obligației respective, buna-credință în executarea obligațiilor fiind un principiu general de drept ce stă la baza asigurării respectării tuturor drepturilor și obligațiilor ce incumbă subiecților de drept.

De altfel, principiul bunei-credințe a fost consacrat și de noul Cod civil, prin dispozițiile art. 1170, potrivit cărora părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale, ele neputând înlătura sau limita această obligație, dar și prin dispozițiile art. 1183 alin. (2) – (4), ce prevăd următoarele: *„(2) Partea care se angajează într-o negociere este ținută să respecte exigențele bunei-credințe. Părțile nu pot conveni limitarea sau excluderea acestei obligații. (3) Este contrară exigențelor bunei-credințe, între altele, conduita părții care inițiază sau continuă negocieri fără intenția de a încheia contractul. (4) Partea care inițiază, continuă sau rupe negocierile contrar bunei-credințe răspunde pentru prejudiciul cauzat celeilalte părți. Pentru stabilirea acestui prejudiciu se va ține seama de cheltuielile angajate în vederea negocierilor, de renunțarea de către cealaltă parte la alte oferte și de orice împrejurări asemănătoare.”*

Principiul bunei-credințe în negocieri a fost consfințit și explicitat și în legislația secundară din domeniul comunicațiilor electronice, și anume în cuprinsul pct. 3.3.2. din Anexa nr. 1 „Autorizație generală pentru furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice” la Decizia președintelui ANCOM nr. 987/2012 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, astfel: *„Negocierile prevăzute la pct. 3.3.1. se realizează pe baza principiului bunei-credințe, într-un termen rezonabil, care se apreciază de la caz la caz, părțile fiind ținute să-și comunice argumentele propunerilor înaintate, respectiv*

---

¹⁶ Potrivit art. 4 alin. (1) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, prin rețea publică de comunicații electronice se înțelege *„o rețea de comunicații electronice care este utilizată, în întregime sau în principal, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului.”*

¹⁷ Art. 4 alin. (1) pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011: *„rețea de comunicații electronice – sistemele de transmisie și, acolo unde este cazul, echipamentele de comutare sau rutare și alte resurse, inclusiv elementele de rețea care nu sunt active, care permit transportul semnalelor prin cablu, prin unde radio, prin mijloace optice ori alte mijloace electromagnetice, incluzând rețelele de comunicații electronice prin satelit, rețelele terestre fixe, cu comutare de circuite și cu comutare de pachete, inclusiv internet, și mobile, rețelele electrice, în măsura în care sunt utilizate pentru transmiterea de semnale, rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor de programe audiovizuale și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;”*

¹⁸ Art. 4 alin. (1) pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011: *„serviciu de comunicații electronice – un serviciu, furnizat de regulă, contra cost, care constă, în întregime sau în principal, în transmiterea semnalelor prin rețelele de comunicații electronice, incluzând serviciile de telecomunicații și pe cele prin rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor de programe audiovizuale, dar fără a include serviciile prin care se furnizează conținutul informației transmise prin intermediul rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice sau se exercită controlul editorial asupra acestui conținut; de asemenea, nu se includ serviciile societății informaționale, definite la art. 1 pct. 1 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, care nu constau, în întregime sau în principal, în transmiterea semnalelor prin rețelele de comunicații electronice;”*

motivele respingerii propunerilor celeilalte părți. Furnizorii trebuie să depună toate diligențele în vederea încheierii acordului de interconectare, dând dovadă de rezonabilitate, disponibilitate și promptitudine.”

Prin urmare, negocierea unui acord, inclusiv a unui acord de interconectare, trebuie să se desfășoare cu bună-credință, în caz contrar, partea prejudiciată putând să își valorifice, în fața ANCOM sau, după caz, a instanței de judecată, drepturile conferite de legislația în vigoare.

Comisia adaugă că respectarea obligației de negociere presupune, din partea operatorilor cărora le incumbă, manifestarea unui comportament din care să rezulte voința neechivocă a acestora de a iniția și desfășura tratative în scopul încheierii unui acord de interconectare, **fiind necesar să existe o voință reală și fermă din partea ambelor părți cu privire la desfășurarea negocierilor și ajungerea la un rezultat care să le satisfacă interesele.** Negocierile trebuie să se concretizeze în acțiuni din care să reiasă că operatorii realizează o analiză temeinică a oportunității încheierii unui acord, bazată pe luarea în considerare a tuturor elementelor relevante, precum și pe comunicarea propriilor argumente celeilalte părți, atât pentru propunerile sau contra-propunerile înaintate, cât și pentru refuzul de a accepta propunerile primite. Tergiversarea negocierilor sau refuzul nejustificat de a încheia un acord nu pot fi considerate ca reprezentând executarea obligației de negociere, întrucât este necesar ca negocierea clauzelor acordului să se realizeze cu bună-credință și într-un termen rezonabil. În cadrul negocierilor, furnizorii trebuie să depună toate diligențele pentru încheierea unui acord, dând dovadă de rezonabilitate, disponibilitate și promptitudine. În caz contrar, obligația de negociere ar fi vidată de conținut și nu ar fi aptă să contribuie la realizarea interconectării și la asigurarea interoperabilității serviciilor de comunicații electronice.

Cu toate că buna-credință este o noțiune cu un conținut abstract care se apreciază de la caz la caz, principiul certitudinii juridice determină necesitatea identificării unor elemente obiective - termenul în care se realizează negocierea, refuzul nejustificat de a încheia acordul de interconectare, lipsa disponibilității de a negocia, condițiile nerezonabile propuse de operatori în cadrul negocierilor - pe baza cărora se poate evalua buna-credință în contextul îndeplinirii obligației de negociere instituite de art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011. Astfel, disponibilitatea de a negocia se caracterizează prin dialog și răspuns într-un termen rezonabil la fiecare solicitare, motivarea refuzului unor condiții și oferirea de soluții alternative care să aibă ca scop încheierea sau modificarea unui acord. De asemenea, Comisia învederează că inclusiv impunerea de către un furnizor, în mod unilateral, a tuturor clauzelor contractuale sau a celor mai importante dintre acestea (tarife, caracteristici tehnice etc.), fără a exista disponibilitatea de negociere, în vederea ajungerii la un acord de voință cu alt operator, poate fi considerată o încălcare a obligației de negociere. Un asemenea demers poate constitui, în fapt, chiar un refuz de negociere a interconectării, în ipoteza în care operatorul acționează astfel cunoscând că respectivele clauze nu pot fi acceptate de către un alt operator de rețele publice de comunicații electronice.

În situația de față, Comisia apreciază că, în temeiul dispozițiilor legale, pârâta-reclamanta este îndreptățită să solicite orice modificare considerată necesară pentru buna desfășurare a relațiilor contractuale dintre părți având ca obiect relația de interconectare, inclusiv a unor aspecte vizând arhitectura de interconectare, principiile de rutare sau alte elemente contractuale. Corelativ dreptului *Romtelecom* de a solicita modificarea condițiilor în care se realizează interconectarea, *RCS & RDS* îi incumbă obligația de a negocia cu bună-credință, respectiv de a depune toate diligențele necesare în vederea ajungerii la un acord, astfel cum am arătat anterior.

De asemenea, având în vedere dispozițiile art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, precizăm că, în cazul furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe o anumită piață, obligația generală de negociere este particularizată prin impunerea, prin intermediul deciziilor de desemnare, a unor obligații specifice privind accesul și interconectarea, prevăzute la art. 109 din același act normativ. Spre exemplu, potrivit art. 109 alin. (2), aceste obligații pot viza, între altele, negocierea, cu bună-credință, cu orice terț care solicită accesul ori interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor, iar, potrivit art. 109 alin. (3), ANCOM poate atașa acestor obligații și o serie de condiții referitoare la echitatea, celeritatea și rezonabilitatea îndeplinirii acestora. Astfel, ținând cont de faptul că, în prezenta cauză,

Îndeplinirea obligației generale de negociere trebuie realizată astfel încât să fie asigurată respectarea obligațiilor care îi incumbă reclamantei-pârâte în calitate de furnizor cu putere semnificativă pe piața terminării apelurilor la puncte fixe, respectiv la puncte mobile în propria rețea publică de telefonie, Comisia învederează că urmează să analizeze respectarea de către RCS & RDS a obligației generale de negociere prin raportare la aceste obligații specifice.

În acest sens, Comisia va avea în vedere dispozițiile legale în vigoare la momentul respectiv, și anume atât dispozițiile art. 7 alin. (1) și (5) din Decizia președintelui nr. 643/2008¹⁹, conform căroră (1) *Operatorul va oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în condițiile prevăzute de prezentul articol.* și „(5) *Operatorul va asigura interconectarea rețelei publice de telefonie pe care o operează, în vederea terminării apelurilor la puncte fixe, în măsura în care solicitările sunt rezonabile și fezabile din punct de vedere tehnic. Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANRCTI, în cel mult 20 de zile de la data primirii cererilor de interconectare.*”, dar și dispozițiile art. 6 alin. (4) și ale art. 17 alin. (3) din Decizia președintelui ANCOM nr. 297/2009²⁰, conform căroră RCS & RDS avea obligația de a „*asigura interconectarea rețelei publice de telefonie pe care o operează, în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, la oricare dintre punctele sale de acces, potrivit solicitării Beneficiarului, în măsura în care solicitările sunt rezonabile și fezabile din punct de vedere tehnic. Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANCOM, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererilor de interconectare*” și „*de a analiza solicitările cuprinse în cererea de interconectare a Beneficiarului și de a elabora soluțiile tehnice pentru implementarea interconectării, pe care le va comunica Beneficiarului în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii de interconectare.*”

Așadar, potrivit dispozițiilor legale menționate, obligațiile care îi incumbau RCS & RDS vizau asigurarea interconectării rețelei sale publice de telefonie, analizarea propunerii înaintate de către pârâta-reclamantă, dar și de a supune negocierii o soluție tehnică din care să rezulte fără echivoc intenția de a ajunge la un acord cu privire la modificarea arhitecturii de interconectare, astfel încât aceasta să profite ambelor părți și, în cazul în care ar fi considerat că solicitarea Romtelecom este nerezonabilă și nefezabilă din punct de vedere tehnic, de a transmite, în cel mult 20, respectiv 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii Romtelecom de modificare a arhitecturii de interconectare, un refuz justificat. Prin urmare, Comisia va analiza în ce măsură solicitarea pârâtei-reclamante privind modificarea arhitecturii de interconectare a îndeplinit condițiile legale, precum și comportamentul reclamantei-pârâte față de această solicitare, astfel încât să poată fi considerată ca justificată invocarea de către RCS & RDS a respectării obligației de negociere cu bună-credință.

Astfel, din corespondența depusă la dosarul cauzei și din susținerile părților în cadrul ședințelor de litigiu, Comisia a constatat că prima propunere a Romtelecom de modificare a arhitecturii de interconectare a fost formulată, de către pârâta-reclamantă la data de 29 decembrie 2010, prin adresa cu nr. 100/04/01/02/6351/29.12.2010. În esență, Romtelecom a propus RCS & RDS „*actualizarea soluției tehnice de interconectare și modificarea arhitecturii de interconectare*” în scopul „*optimizării din punct de vedere comercial și tehnic a relației de interconectare*”, solicitând între altele: deschiderea unui nou punct de acces în rețeaua Romtelecom, reconfigurarea fluxurilor de transport de la nivelul centralelor sale de tranzit din circuite bidirecționale în circuite unidirecționale, „*reconfigurarea fluxurilor de transport de la nivel de tranzit de pe suport RCS & RDS pe suport Romtelecom*” și instalarea a 50 de noi legături de interconectare unidirecționale pe suport Romtelecom. Solicitățile exemplificate constituie elemente ale unei cereri de interconectare.

Conform acestei cereri, de la un număr total de 93 de legături de interconectare bidirecționale la nivel de tranzit, din care 26 pe suport Romtelecom și 67 pe suport RCS & RDS, ar

¹⁹ Decizia președintelui nr. 643/2008 privind desemnarea RCS & RDS S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe în propria rețea publică de telefonie,

²⁰ Decizia președintelui nr. 297/2009 privind desemnarea RCS & RDS S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile în propria rețea publică de telefonie

fi urmat să se ajungă la un număr total de 143 de legături de interconectare unidirecționale, din care 126 pe suport *Romtelecom* (din care 50 circuite noi) și 17 pe suport *RCS & RDS*.

Constatăm că nu se explică în această adresă și nici în restul corespondenței dintre părți cum se realizează „reconfigurarea unui flux de pe suportul *RCS & RDS* pe suportul *Romtelecom*”, dar considerăm că această trecere nu poate fi rezultatul exclusiv al unor operații logice, la nivel de software, ci implică activități fizice de dezinstalare a unui flux de pe suport *RCS & RDS* și reinstalarea și reconfigurarea acestuia pe suport propriu. Rezultă că *Romtelecom* a evitat să solicite în mod clar și neechivoc dezinstalarea anumitor legături de interconectare pe suport *RCS & RDS*.

De asemenea, în această adresă, *Romtelecom* a solicitat *RCS & RDS* și comunicarea tarifelor de colocare percepute de aceasta pentru echipamentele *Romtelecom*.

Constatăm că, deși cea mai mare parte a legăturilor de interconectare dintre părți se afla la nivel local, *Romtelecom* nu a făcut nicio mențiune referitoare la acestea. Având în vedere scopul declarat, de optimizare a relației de interconectare, apreciem că această primă adresă a *Romtelecom* nu atinge toate aspectele problemei reprezentate de optimizarea relației de interconectare.

Ulterior, deși părțile s-au întâlnit în data de 15 februarie 2011, discuțiile nu au vizat și propunerea menționată. Prima reacție a *RCS & RDS* față de solicitarea în cauză a survenit abia la data de 19 mai 2011, după reiterarea propunerii de către *Romtelecom* prin adresa nr. 100/04/01/02/2559/05.05.2011. Așadar, răspunzând adresei *Romtelecom* nr. 100/04/01/02/6351 din data de 29 decembrie 2010, adresă care prezintă elementele unei cereri de interconectare, după mai bine de 4 luni, ***RCS & RDS* a depășit atât termenul legal de 20, respectiv de 15 zile lucrătoare în care, conform deciziilor președintelui ANCOM nr. 643/2008 și nr. 297/2009, ar fi trebuit să comunice *Romtelecom* și ANCOM un refuz temeinic justificat, cât și termenul legal de 15 zile lucrătoare în care ar fi trebuit să comunice *Romtelecom* soluția tehnică pentru implementarea interconectării**, conform prevederilor Deciziei președintelui ANCOM nr. 297/2009.

Referitor la răspunsul *RCS & RDS*, Comisia reține că, pe lângă o serie de considerații, care fie sunt inexacte²¹, fie nu au legătură²² cu solicitarea *Romtelecom*, reclamanta-pârâtă a formulat și unele argumente privind ineficiența sau nerezonabilitatea propunerii.

Astfel, *RCS & RDS* opinează, printre altele, că:

- instalarea a 50 de noi circuite unidirecționale pe suport *Romtelecom* este nejustificată din punctul de vedere al volumului traficului realizat, nefiind corelată cu volumul traficului realizat, instalarea a 50 de noi circuite este ineficientă din punct de vedere tehnic și economic, întrucât ar ocupa noi resurse tehnice și ar conduce la creșterea cheltuielilor de interconectare;

- solicitarea de reconfigurare din bidirecțional în unidirecțional a celor 93 de legături de interconectare bidirecționale la nivel de tranzit și de instalare a 50 de noi circuite este nefezabilă deoarece soluția de interconectare de la momentul respectiv a fost inițial acceptată de *Romtelecom* și acoperă necesarul de trafic dintre rețele;

- caracterul unidirecțional al legăturilor de interconectare poate conduce la congestia legăturilor de interconectare în situația defectării unuia sau a mai multor porturi din echipamentul de transmisiuni și din centrală. Pe de altă parte, caracterul bidirecțional ar evita situațiile de congestie datorită faptului că totalitatea legăturilor configurate bidirecțional ar acoperi necesarul de capacitate de la un moment dat.

Totodată, Comisia observă că **reclamanta-pârâtă nu a formulat nicio contrapropunere și nici nu a identificat neclarități** cu privire la care să considere necesară solicitarea unor clarificări menite să asigure continuarea discuțiilor dintre părți în vederea ajungerii la un acord privind modificarea arhitecturii de interconectare. Astfel, în baza aspectelor învederate, apreciind că răspunsul *RCS & RDS* reprezintă *de facto* un refuz față de propunerea *Romtelecom*, Comisia urmează să analizeze în ce măsură acesta a fost temeinic justificat,

²¹ de exemplu, afirmația potrivit căreia toate cele 93 de circuite E1 de interconectare au fost instalate de *RCS & RDS*

²² de exemplu, referirile la modelul “bottom-up” dezvoltat de ANRC

respectiv în ce măsură solicitarea pârâtei-reclamante nu îndeplinea condițiile de **rezonabilitate și fezabilitate din punct de vedere tehnic**.

În ceea ce privește **fezabilitatea din punct de vedere tehnic** a propunerii *Romtelecom*, Comisia subliniază faptul că **motivația oferită de RCS & RDS prin răspunsul transmis în data de 19 mai 2011 nu demonstrează că această condiție nu a fost îndeplinită**. Astfel, aprecierea unei solicitări de interconectare ca fiind lipsită de fezabilitate deoarece este diferită de o soluție acceptată anterior de partenerul de interconectare nu poate fi reținută ca argument valid pentru refuzarea solicitării. Este evident că instalarea unor noi legături de interconectare pe suport *Romtelecom*, așa cum a solicitat pârâta-reclamantă prin adresa din 29 decembrie 2010, este fezabilă tehnic, ținând cont și de faptul că, anterior, asemenea legături au mai fost instalate pe suport *Romtelecom*²³. De asemenea, nu poate fi considerată nefezabilă din punct de vedere tehnic existența unor legături de interconectare configurate unidirecțional, fie nou instalate, fie reconfigurate din bidirecționale în unidirecționale. De altfel, Comisia subliniază că posibilitatea existenței unor legături de interconectare configurate unidirecțional este menționată și în *Acordul* dintre părți, în care se precizează că „dacă nu se convine altfel, o legătură de interconectare ISO poate transmite tipuri de trafic ale ambelor părți”²⁴ (s.n.), precum și „dacă traficul pentru care Operatorului îi incumbă responsabilități în conformitate cu par. 5 din Anexa A este transmis unidirecțional, fie către sau din rețeaua Operatorului, tarifele de închiriere și de interconectare vor fi plătite de Operator în întregime.”²⁵ (s.n.). Prin urmare, din interpretarea clauzelor contractuale, rezultă că părțile au posibilitatea să convină ca o legătură de interconectare să transmită traficul unei singure părți, cu alte cuvinte, să fie configurată unidirecțional.

Referitor la susținerea *RCS & RDS* privind faptul că simpla configurare unidirecțională a unei legături de interconectare produce congestie, Comisia consideră afirmația reclamantei-pârâte ca fiind neadevărată și subliniază în acest sens că nu caracterul unidirecțional sau bidirecțional al unei legături de interconectare conduce la congestie, ci planificarea inexactă a capacității necesare a respectivei legături de interconectare.

În ceea ce privește **rezonabilitatea** solicitării *Romtelecom*, Comisia, subliniind că relația de interconectare dintre cele două părți prezintă o anumită particularitate determinată de structura diferită a celor două rețele, apreciază că analiza rezonabilității cererii de modificare a arhitecturii de interconectare formulată de către *Romtelecom* trebuie raportată la specificul relației de interconectare. Astfel, în timp de rețeaua publică de telefonie a *Romtelecom* este structurată pe trei niveluri ierarhice – național, regional și local – ceea ce presupune că interconectarea unei alte rețele publice de telefonie cu rețeaua *Romtelecom* se poate realiza la fiecare dintre aceste niveluri, rețeaua *RCS & RDS* este structurată pe un singur nivel, astfel încât interconectarea la orice comutator din rețeaua reclamantei-pârâte permite traficul cu toți utilizatorii.

Totodată, structura diferențiată pe mai multe niveluri ierarhice de interconectare prezintă importanță și în ceea ce privește stabilirea tarifelor pentru serviciile de interconectare în vederea terminării sau originării apelurilor. În acest sens, ulterior liberalizării pieței din România, în practica de reglementare națională, în conformitate și cu practica de reglementare existentă la nivel european, s-a ținut cont de nivelul ierarhic la care se realizează interconectarea, ceea ce a determinat stabilirea unor tarife diferențiate în funcție de nivelul interconectării pentru terminarea apelurilor în rețeaua *Romtelecom*, respectiv pentru originarea apelurilor din rețeaua acesteia. Prin urmare, având în vedere numărul și ponderea elementelor de rețea utilizate în terminarea sau originarea unui apel în funcție de nivelul interconectării, au rezultat tarife mai reduse pentru serviciile de interconectare la nivel local în vederea terminării/originării apelurilor față de tarifele aferente serviciilor de interconectare la nivel regional sau național în vederea terminării/originării apelurilor.

²³ Spre exemplu, dintr-un număr total de 93 de legături de interconectare bidirecționale la nivel de tranzit, 26 au fost instalate pe suport *Romtelecom*, iar 67 pe suport *RCS & RDS*.

²⁴ Punctul 2.3 din Anexa D Specificațiile 10 a Acordului.

²⁵ Punctul 6.2 din Anexa D Specificațiile 10 a Acordului.

Pornind de la diferențele de tarif menționate, operatorii interesați de interconectarea propriilor rețele publice de telefonie cu rețeaua *Romtelecom* au construit diverse modele de afaceri. Astfel, unii operatori, printre care și *RCS & RDS*, au optat pentru interconectarea la cât mai multe comutatoare locale din rețeaua *Romtelecom*, pentru a beneficia de tarifele mai scăzute de origine sau terminare a apelurilor decât în cazul interconectării la nivel regional sau național. Pe de altă parte, tarifele pentru serviciile de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețeaua *RCS & RDS*, atât cele stabilite liber de operator, cât și cele reglementate, au fost stabilite luând în considerare un singur nivel de interconectare, corespunzător structurii pe un singur nivel a rețelei operatorului. Astfel, interconectându-se la nivel local, *RCS & RDS* plătea un tarif de terminare a apelului în rețeaua *Romtelecom* mai mic decât dacă s-ar fi interconectat la nivel regional, în timp ce aceasta din urmă avea de plătit același tarif de terminare a apelului în rețeaua reclamantei-pârâte, indiferent dacă legătura de interconectare lega comutatorul *RCS & RDS* de unul din comutatoarele sale de la nivel local (interconectarea la nivel local) sau de unul din comutatoarele sale de nivel tranzit (interconectarea la nivel regional).

În acest context, în conformitate cu strategia sa de afaceri, *RCS & RDS* a preferat să se interconecteze la majoritatea comutatoarelor locale din rețeaua *Romtelecom* și să utilizeze predominant propriile legături de interconectare, evitând astfel să plătească pentru legăturile de interconectare ale pârâtei-reclamante, chiar dacă această strategie a condus la investiții în propriile legături de interconectare pentru care, inițial, nu a solicitat *Romtelecom* plata tarifului aferent utilizării acestor legături.

În ceea ce privește cererea *Romtelecom*, Comisia subliniază faptul că, deși corelarea creșterii de capacitate cu creșterea prognozată a volumului de trafic reprezintă o practică obișnuită, pârâta-reclamantă nu făcut nicio referire la eventuale creșteri de trafic pentru perioada următoare care să justifice necesitatea instalării unor noi legături de interconectare pe suportul acesteia din urmă, dar nici cu privire la modalitatea în care urma să fie afectată situația legăturilor de interconectare existente la nivel local, deși acestea reprezentau cea mai mare pondere în totalul legăturilor care alcătuiau relația de interconectare, cu un nivel similar al dezechilibrului în ceea ce privește numărul legăturilor de interconectare instalate de părți la nivel regional.

Cu toate că în practică, operatorii care schimbă un nivel semnificativ de trafic urmăresc echilibrarea numărului de legături de interconectare instalate de către fiecare corespunzător cu proporția volumului de trafic transmis, în cazul de față, părțile nu au urmărit asigurarea acestui echilibru, deoarece, așa cum a susținut și *Romtelecom* în cuprinsul cererii reconvenționale, la data stabilirii soluției tehnice de interconectare, *RCS & RDS* nu percepea pârâtei-reclamante tarife aferente utilizării legăturilor de interconectare, fapt ce a determinat imposibilitatea agreării variantei de interconectare cea mai avantajoasă din punct de vedere al costurilor.

În acest context, ipoteza pe care implicit *RCS & RDS* a luat-o în calcul, respectiv aceea că, deși în cazul legăturilor de interconectare instalate la nivel local nu urmau să se producă modificări, în schimb la nivel regional era vizată o creștere semnificativă a numărului de legături de interconectare, poate reprezenta un argument în măsură să conducă la concluzia unei aparențe de nerezonabilitate a cererii *Romtelecom*, deoarece ar avea loc o creștere a resurselor tehnice, fără să se înregistreze și o creștere corespunzătoare a traficului.

Prin urmare, luând în considerare faptul că solicitarea de interconectare trebuie să îndeplinească două criterii, în mod cumulativ (rezonabilitate și fezabilitate din punct de vedere tehnic), iar neîndeplinirea unuia dintre cele două criterii poate îndreptăți un refuz, cu condiția justificării temeinice a acestuia, în prezenta cauză, având în vedere modul în care a fost formulată cererea *Romtelecom*, dar și motivele arătate, **Comisia apreciază că argumentele *RCS & RDS* în baza cărora a refuzat să dea curs propunerii pârâtei-reclamante pot fi privite ca o justificare a nerezonabilității acesteia.**

În ceea ce privește lipsa unei reacții ulterioare din partea *Romtelecom* constând în formularea unor completări sau clarificări aduse solicitării sale inițiale față de aspectele invocate de către reclamanta-pârâtă prin răspunsul său din data de 19 mai 2011, Comisia consideră că prin atitudinea sa pârâta-reclamantă a dat dovadă de lipsă de diligență în ceea ce privește ajungerea la un acord privind modificarea arhitecturii de interconectare.

În ceea ce privește comportamentul părților începând cu luna iulie a anului 2011, moment la care au fost reluate discuțiile, și până în luna iunie a anului 2012, Comisia a constatat că divergențele dintre acestea au vizat, așa cum reiese și din corespondența depusă la dosarul cauzei, atât suplimentarea capacității de interconectare, cât și solicitările repetate ale părâtei-reclamante privind rerutarea traficului transmis din rețeaua *Romtelecom* în rețeaua *RCS & RDS*, de la nivelul comutatoarelor locale la nivelul comutatoarelor de tranzit.

Referitor la acțiunea de rerutare a traficului, deși în cadrul dezbaterilor²⁶ ce au avut loc la sediul ANCOM la data de 7 august 2012, *Romtelecom* a susținut că a încercat identificarea „unor căi alternative de soluționare pe cale amiabilă a diferendului existent între părți” și că „soluția de rerutare a traficului, ca măsură alternativă de soluționare pe cale amiabilă a divergențelor dintre părți a reprezentat o decizie de oportunitate”, Comisia, în considerarea afirmațiilor părâtei-reclamante din cadrul aceleiași ședinței conform căroră „urmare a refuzului RCS & RDS de a da curs solicitării de modificare a arhitecturii de interconectare existente, anterior sesizării ANCOM, Romtelecom a recurs în luna noiembrie 2011 la adoptarea măsurii de rerutare a traficului, toate adresele privind rerutarea traficului transmise reclamantei-pârâte ulterior acestui moment și până la data introducerii litigiului constituind, astfel, parte a demersului său de implementare a unei noi arhitecturi.”²⁷ (s.n.), subliniază că, în fapt, *Romtelecom* nu a inițiat demersurile necesare demarării unor negocieri privind găsirea unor căi alternative de soluționare a diferendului existent între părți, ci s-a rezumat la informarea *RCS & RDS* cu privire la adoptarea măsurii de rerutare a traficului.

În ceea ce privește suplimentarea de capacitate, Comisia reține că, prin adresa cu nr. 100/01/01/02/898/20.02.2012, *Romtelecom* a solicitat „activarea de noi circuite bidirecționale aferente interconectării, pe suportul existent, la nivel de Tx-uri”, astfel: 19 circuite E1 cu Tx Sud Vest, 1 circuit E1 cu Tx Dacia, 2 circuite E1 cu Tx Brașov, 4 circuite E1 cu Tx Cluj, 4 circuite E1 cu Tx Galați și 10 circuite E1 cu Tx Timișoara. Totodată, având în vedere că prin intermediul aceleiași adrese, pârâta-reclamantă a precizat că aceste „fluxuri vor fi mutate pe suport Romtelecom după ce vom implementa noua arhitectură de interconectare.”, Comisia observă că solicitarea *Romtelecom* prezintă unele neconcordanțe. Astfel, Comisia subliniază că din susținerile părâtei-reclamante reiese faptul că toate circuitele de interconectare de la nivelul Tx Sud-Vest sunt instalate pe suport *Romtelecom*, în timp ce toate celelalte circuite de interconectare de la restul comutatoarelor existente la nivel de tranzit sunt instalate pe suport *RCS & RDS*. Așadar, rezultă că prin solicitarea de activare a unor noi circuite „pe suportul existent” *Romtelecom* dorește instalarea de legături de interconectare pe suportul său, la nivelul Tx Sud-Vest și pe suport *RCS & RDS* la nivelul celorlalte comutatoare. Însă, ultima mențiune a *Romtelecom*, conform căreia „aceste fluxuri vor fi mutate pe suport Romtelecom după ce vom implementa noua arhitectură de interconectare”, implică faptul că solicitarea s-ar referi la instalarea tuturor circuitelor solicitate pe suportul *RCS & RDS*. De asemenea, atât din analiza solicitării inițiale a *Romtelecom* privind suplimentarea de capacitate, cât și din corespondența purtată de către părți cu privire la acest subiect în perioada 27 februarie – 28 martie 2012, Comisia a constatat că pârâta-reclamantă nu a făcut nicio referire cu privire la eventualele creșteri în viitor ale nivelului de trafic, iar în ceea ce privește reducerea numărului de legături de interconectare instalate de către *RCS & RDS* la nivelul comutatoarelor locale, prima mențiune²⁸ în acest sens din partea părâtei-reclamante a apărut în adresa²⁹ acesteia din data de 28 martie 2012.

Referitor la afirmațiile *Romtelecom* potrivit căroră informarea *RCS & RDS* cu privire la faptul că „legăturile de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale ale Romtelecom din județele Dolj, Bacău și Brașov nu mai sunt folosite de către Romtelecom pentru transmiterea traficului de voce către rețeaua RCS & RDS”, dar și la susținerile părâtei-reclamante din cadrul

²⁶ Consemnate în procesul-verbal nr. SC-DJ-18663/24.08.2012 al ședinței de litigiu din data de 7 august 2012.

²⁷ Conform procesului verbal nr. SC-DJ-18663/24.08.2012 al ședinței de litigiu din data de 7 august 2012.

²⁸ „[...] numărul legăturilor de interconectare pe care Romtelecom era obligată să le plătească era supradimensionat față de volumul de trafic transmis între cele două rețele, astfel încât Romtelecom a solicitat RCS & RDS, prin adresa nr. 100/04/01/02/6721/12.12.2011, diminuarea capacității de interconectare în locațiile menționate mai sus pentru a corespunde traficului redus pe aceste link-uri.” (s.n.)

²⁹ Cu nr.100/04/01/02/1731/28.03.2012.

ședinței din data de 11 iulie 2012, consemnate în procesul-verbal înregistrat cu nr. SC-DJ-16704/23.07.2012, conform cărora „decizia privind dezinstalarea respectivelor legături îi aparține RCS & RDS deoarece reclamanta-pârâtă este cea care deține infrastructura pe care au fost instalate aceste legături. Mai mult, Romtelecom nu putea solicita dezinstalarea legăturilor de interconectare instalate la nivelul comutatoarelor locale din județele Dolj, Bacău și Brașov, deoarece RCS & RDS le folosea la momentul la care pârâta-reclamantă nu a mai avut nevoie de aceste legături.”, Comisia apreciază că aceste afirmații nu pot fi echivalate cu o solicitare explicită de diminuare a capacității. În acest sens, Comisia arată că **simpliciter afirmație că o anumită legătură de interconectare nu se mai utilizează nu poate reprezenta o cerere de reducere a capacității de interconectare**, deoarece pot exista situații în care neutilizarea unei legături să fie limitată la o anumită perioadă de timp.

Prin urmare, având în vedere că, în lipsa unei solicitări exprese din partea Romtelecom privind dezinstalarea legăturilor de interconectare de la nivelul comutatoarelor locale, în contextul nefolosirii rutelor aferente acestora concomitent cu rerutarea traficului pe rutele aferente comutatoarelor de tranzit unde se înregistrează congestie, comportamentul pârâtei-reclamante poate fi catalogat ca fiind nerezonabil, Comisia apreciază că acest aspect este în măsură să justifice refuzul parțial al RCS & RDS în ceea ce privește creșterea de capacitate comandată de către Romtelecom.

Având în vedere că, la momentul respectiv era în vigoare Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012³⁰, iar, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (4) teza a doua din această decizie, „Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANCOM, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii cererilor de interconectare.”, rezultă că RCS & RDS avea obligația transmiterii refuzului justificat în termen de 15 zile de la data solicitării pârâtei-reclamante privind suplimentarea de capacitate. Așadar, **Comisia a constatat că, prin transmiterea unui refuz argumentat abia la data de 13 martie 2012, reclamanta-pârâtă a nesocotit obligația invocată.**

În ceea ce privește creșterile de capacitate acceptate parțial de către RCS & RDS, din documentele depuse la dosarul cauzei, Comisia a constatat că și în această privință **reclamanta-pârâtă nu a dat curs solicitărilor Romtelecom în termenul stabilit de dispozițiile art. 11 alin. (4) din Decizia președintelui ANCOM nr. 106/2012**, conform cărora „(4) Termenul pentru livrarea unei capacități suplimentare a legăturii de interconectare este de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data primirii de către Operator a unei cereri în acest sens.” Aspectele constatate de către Comisie sunt susținute și de poziția Romtelecom din cadrul adresei sale cu nr. 100/04/01/02/3132/19.06.2012. Astfel, din solicitarea pârâtei-reclamante privind „activarea celor 5 fluxuri noi care au fost agreeate de ambele părți în Galați (circuite care nu s-au instalat nici până acum deși adresa a fost transmisă în data de 20.02.2012).”, rezultă că, la data 19 iunie 2012, respectiv la 4 luni de la solicitarea inițială a Romtelecom privind suplimentarea capacității, RCS & RDS nu și-a îndeplinit obligația menționată, care îi incumba în calitate de furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile.

În continuare, având în vedere complexitatea prezentei cauze, Comisia arată că, pentru o soluționare temeinică, va lua în considerare atât comportamentul și argumentele exprimate de către părți anterior introducerii cererii reconvenționale la ANCOM, cât și poziția adoptată de către acestea pe parcursul derulării litigiului în fața Autorității. În acest sens, Comisia reține că, așa cum se observă din faptele expuse, până la momentul declanșării litigiului, niciuna dintre părți nu a avut o atitudine cu adevărat constructivă cu privire la modificarea arhitecturii de interconectare. Astfel, în timp ce RCS & RDS are motive să dorească păstrarea aceleiași situații, întrucât ponderea mai mare a legăturilor proprii față de ponderea traficului propriu transmis în rețeaua pârâtei-reclamantei îi asigură o balanță pozitivă a plăților, Romtelecom a preferat să adopte soluții unilaterale, precum cea de rerutare a traficului la nivelul comutatoarelor de tranzit și să nu mai plătească tarifele aferente legăturilor instalate la nivelul comutatoarelor locale. De altfel, nici pe

---

³⁰ privind desemnarea RCS & RDS S.A. ca furnizor cu putere semnificativă pe piața serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile în propria rețea publică de telefonie

parcursul dezbaterilor în fața ANCOM părțile nu au avansat concret în direcția stabilirii unei arhitecturi de interconectare agreeate de comun acord.

Astfel, Comisia subliniază că, deși *RCS & RDS* a susținut atât în cuprinsul răspunsului formulat la cererea reconvențională, cât și în cadrul întâlnirilor în fața ANCOM, că și-a manifestat de-a lungul timpului „*întreaga disponibilitate pentru negocierea oricăror aspecte legate de o eventuală modificare a arhitecturii de interconectare, numai în condițiile în care solicitarea Romtelecom respectă principiul eficienței economice*”, din comportamentul adoptat în fața Autorității, acțiunile reclamantei-pârâte pot fi interpretate ca fiind contrare susținerilor sale scrise și orale. În acest sens, Comisia arată că atât prin transmiterea tardivă de către *RCS & RDS* a răspunsului la propunerea³¹ depusă de către *Romtelecom* în cadrul ședinței din data de 7 august 2012, cât și prin refuzul exprimat de către reclamanta-pârâtă în ședința din data de 18 septembrie 2012 de a da curs solicitării Comisiei privind transmiterea unui punct de vedere referitor la formulele de calcul și datele de trafic utilizate de către pârâta-reclamantă în cuprinsul adresei înregistrate la ANCOM cu nr. SC-19956/14.09.2012, prin intermediul căreia *Romtelecom* a formulat o serie de precizări cu privire la propunerea de modificare a arhitecturii de interconectare înaintată în cadrul ședinței din data de 7 august 2012, *RCS & RDS* a făcut dovada unei abordări lipsite de bună-credință în privința ajungerii la un acord pe cale amiabilă cu privire la agreearea unei modificări a soluției de interconectare.

Prin urmare, în considerarea argumentelor expuse, deși ulterior sesizării ANCOM, *RCS & RDS* nu a făcut dovada unui comportament care să reflecte buna-credință a acesteia în vederea negocierii modificării arhitecturii de interconectare, Comisia, apreciind că atât solicitarea inițială a reclamantei, cât și solicitările ulterioare, inclusiv cele depuse în cadrul litigiului, care vizau în mod direct sau indirect modificarea arhitecturii de interconectare nu au îndeplinit în mod cumulativ condițiile legale de rezonabilitate și fezabilitate din punct de vedere tehnic, consideră că cererea *Romtelecom* privind atât constatarea neîndeplinirii de către *RCS & RDS* a obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cât și obligarea *RCS & RDS* la încheierea unui act adițional la *Acord* în vederea stabilirii unei noi soluții tehnice de interconectare, este neîntemeiată.

Cu toate acestea, în ceea ce privește solicitarea *Romtelecom* referitoare la obligarea *RCS & RDS* la încheierea unui act adițional la *Acord* în vederea stabilirii unei noi soluții tehnice de interconectare care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție, Comisia, având în vedere divergențele evidente dintre părțile prezentei cauze, interesele opuse și lipsa disponibilității de a încerca ajungerea la o soluție de compromis, apreciază că stabilirea unor recomandări minime de care părțile să țină cont în procesul de negociere reprezintă singura modalitate prin care se poate ajunge la o arhitectură de interconectare echilibrată.

În acest sens, anterior formulării unor recomandări care să guverneze acțiunile părților în procesul de negociere, Comisia consideră necesare unele clarificări cu privire la poziția adoptată anterior de către Autoritate, atât în cadrul analizelor de piață, cât și la nivel de jurisprudență, referitor la stabilirea unor reguli generale privind arhitectura legăturilor de interconectare și convenția de tarifare, care să prevină impunerea sau menținerea unor soluții de interconectare ineficiente.

Astfel, în cadrul Sintezei observațiilor³² la proiectele de măsuri ale Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații de identificare, analiză și reglementare a piețelor relevante corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe, respectiv corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile, Autoritatea a arătat că soluțiile identificate pe cale de litigiu cu privire la anumite aspecte privind arhitectura de interconectare, chiar dacă au produs efecte juridice doar pentru părțile implicate în litigiu, ar putea avea caracterul unor recomandări care pot sta la baza stabilirii arhitecturii legăturilor de interconectare. Totodată, o eventuală impunere pe cale de reglementare a unor obligații privind o serie de reguli generale care să fie aplicabile cu titlu obligatoriu la configurarea arhitecturii de interconectare poate ridica o serie de probleme, având în vedere multitudinea și diversitatea

³¹ Adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-17668/07.08.2012

³² http://www.ancom.org.ro/uploads/forms_files/sinteza_observatiilor_M3-71319557953.pdf

situațiilor întâlnite în practică. În acest sens, Autoritatea a subliniat că o eventuală impunere a unor obligații pe cale de reglementare ar putea avea impact asupra aplicabilității principiului libertății contractuale în negocierea condițiilor tehnice și comerciale privind acordurile de acces și interconectare. Cu toate acestea, în Referatele de aprobare la măsurile Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații de identificare, analiză și reglementare a piețelor relevante corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile, respectiv la puncte fixe în rețelele publice de telefonie, ANCOM a enunțat o serie de principii și soluții care pot fi avute în vedere de operatori în scopul stabilirii unei relații de interconectare echilibrate.

Însă, Comisia învederează faptul că aplicabilitatea acestor recomandări la cazuri concrete trebuie să țină cont de specificul fiecărei situații. Astfel, Comisia subliniază că, în cazul arhitecturii de interconectare care face obiectul divergențelor dintre părțile prezentului litigiu, având în vedere particularitățile acesteia, determinate, în special, de structurarea pe mai multe niveluri ierarhice și de numărul mare de comutatoare existente la nivel local, Autoritatea poate exprima o serie de opinii nuanțate față de cele exprimate în cadrul analizei de piață, ceea ce reprezintă o aplicare a principiilor și soluțiilor generale consacrate, la specificul soluției de interconectare dintre *Romtelecom* și *RCS & RDS*.

Astfel, ANCOM a subliniat *„necesitatea respectării principiului cauzalității costurilor potrivit căruia un operator trebuie să suporte costurile furnizării serviciilor în funcție de nivelul traficului transmis în rețeaua celuilalt operator, raportat la volumul total al traficului transportat între cele două rețele”*. Prin urmare, în timp ce aplicabilitatea acestui principiu nu este condiționată de modalitatea în care sunt configurate legăturile de interconectare- bidirecțional sau unidirecțional, modalitatea de stabilire a costurilor pe care un furnizor trebuie să le suporte prin raportarea la volumul total de trafic transportat între cele două rețele este aplicabilă în cazul configurării bidirecționale a legăturilor de interconectare.

Așadar, dacă în prezenta situație, *Romtelecom* și *RCS & RDS* vor stabili de comun acord că, în cadrul arhitecturii de interconectare, toate legăturile de interconectare vor rămâne configurate bidirecțional, cel care furnizează legăturile de interconectare va factura celuilalt tarifele lunare aferente în funcție de nivelul traficului transmis către rețeaua furnizorului căruia îi aparțin legăturile, raportat la volumul total al traficului transportat între cele două rețele.

În cazul în care furnizorii vor stabili de comun acord că doar o parte dintre legăturile de interconectare dintre ei rămân configurate bidirecțional, atunci cel care furnizează legăturile de interconectare va factura celuilalt tarifele lunare aferente în funcție de nivelul traficului transmis pe legăturile bidirecționale către rețeaua furnizorului legăturii, raportat la volumul total al traficului transportat între cele două rețele exclusiv pe legăturile bidirecționale. Traficul transmis pe legăturile configurate unidirecțional nu va intra în calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare bidirecționale.

În ceea ce privește modificarea arhitecturii de interconectare, ANCOM a enunțat următoarele: *„stabilirea și modificarea arhitecturii de interconectare, respectiv nivelul legăturilor de interconectare puse la dispoziție de fiecare operator, vor fi realizate ținând cont, în măsura posibilităților, de arhitectura rețelelor celor doi operatori (principii de rutare, niveluri de rețea), precum și de nivelul și ponderea traficului transmis de fiecare parte în totalul traficului schimbat între părți. Odată cu creșterea traficului de interconectare dintre cei doi operatori, modificarea arhitecturii de interconectare se va realiza, în măsura posibilităților, prin instalarea legăturilor de interconectare ulterioare de către operatorul care înregistrează o pondere a traficului transmis mai mare decât ponderea legăturilor de interconectare pe care le-a instalat.*

Autoritatea observă că în cazul în care ponderea traficului transmis de către un operator în totalul traficului transmis între cei doi operatori este mai mare decât ponderea legăturilor de interconectare puse la dispoziție de către acest operator din totalul legăturilor de interconectare existente, atunci operatorul respectiv transmite o parte din traficul de interconectare utilizând legăturile de interconectare puse la dispoziție de către celălalt operator, ceea ce se materializează în plata corespunzătoare a tarifelor legăturilor de interconectare respective.

În această situație, în vederea ajustării arhitecturii de interconectare pentru maximizarea eficienței în ansamblu a relației de interconectare, Autoritatea precizează că operatorii pot agreea o modificare a arhitecturii de interconectare care presupune dezinstalarea de către operatorul care

furnizează un surplus de legături de interconectare instalate, față de nivelul traficului transmis, cu condiția ca celălalt operator să suporte tarifele aferente de dezinstalare a serviciilor de interconectare respective (porturi, legături de interconectare etc.). Astfel, operatorul cu un deficit de legături de interconectare instalate are posibilitatea de a-și instala propriile legături de interconectare.”

Astfel, pentru a se atinge un echilibru al balanței de plăți aferente utilizării legăturilor de interconectare configurate bidirecțional, în ipoteza practicării unor tarife similare, ponderea legăturilor unui operator ar trebui să se apropie de ponderea traficului transmis de acesta.

În ceea ce privește prezenta cauză, având în vedere că, potrivit datelor puse la dispoziție de *Romtelecom*, în cadrul prezentei arhitecturii de interconectare ponderea legăturilor de interconectare furnizate de către pârâta-reclamantă pe suport propriu în totalul legăturilor de interconectare este de circa 27%, în timp ce ponderea traficului transmis de către aceasta către rețeaua *RCS & RDS* în totalul traficului transmis între cele două rețele ar fi de circa 34%, este necesar ca *Romtelecom* să solicite *RCS & RDS* dezinstalarea surplusului de legături de interconectare și, corelat cu instalarea propriilor legături de interconectare configurate bidirecțional, să se atingă un echilibru între ponderea legăturilor și ponderea traficului. Referitor la dreptul *Romtelecom* de a instala propriile legături de interconectare, Comisia învederează că acesta constituie și o aplicare și a principiului posibilității utilizării propriilor legături de interconectare în vederea terminării traficului în rețeaua operatorului interconectat.

Totodată, în cazul legăturilor de interconectare instalate pe suport *Romtelecom*, cu stabilirea punctului de interconectare în spațiul *RCS & RDS*, aceasta din urmă va aplica condițiile publicate în Oferta de referință privind interconectarea cu rețeaua publică a *RCS & RDS* pentru furnizarea facilităților de colocare în vederea instalării de către *Romtelecom* a propriilor echipamente necesare interconectării.

În cazul în care numărul legăturilor de interconectare calculate de către *Romtelecom* ca reprezentând surplus este considerat de către *RCS & RDS* ca fiind prea mare, astfel încât numărul de legături rămas nu îi acoperă necesarul de capacitate pentru transmiterea traficului, atunci aceasta din urmă va proceda la dezinstalarea doar a aceluși număr de legături de interconectare pe care îl consideră suficient, însă va reconfigura unidirecțional restul legăturilor până la numărul solicitat de *Romtelecom*, urmând să le excludă, împreună cu traficul pe care îl va transmite pe acestea, de la calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare configurate bidirecțional.

Totodată, *RCS & RDS* are dreptul să factureze *Romtelecom* tarifele aferente dezinstalării legăturilor și porturilor aferente, tarifele aferente reconfigurării legăturilor de interconectare din bidirecționale în unidirecționale, respectiv ale reconfigurării porturilor aferente, precum și tarifele de colocare a echipamentelor necesare interconectării. În schimb, *Romtelecom* are dreptul să factureze *RCS & RDS* tarifele aferente instalării legăturilor de interconectare pe suport propriu, configurate bidirecțional și a porturilor aferente.

După atingerea echilibrului balanței de plăți aferente utilizării legăturilor de interconectare configurate bidirecțional, părțile vor comanda alternativ creșteri sau scăderi de capacitate a legăturilor configurate bidirecțional, după necesități, astfel încât să fie păstrat echilibrul balanței de plăți.

În ceea ce privește caracterul bidirecțional sau unidirecțional al legăturilor de interconectare, ANCOM a enunțat că *"este necesară acceptarea, ca principiu general, a caracterului bidirecțional al legăturilor de interconectare, ca modalitate eficientă, din punct de vedere tehnic și economic, de utilizare a acestora. Astfel, în cazul unei arhitecturii de interconectare bazate pe un număr limitat de puncte de acces utilizate și de legături de interconectare instalate, poate fi mai eficientă instalarea unor legături bidirecționale. Pe măsură ce arhitectura de interconectare devine mai complexă prin creșterea numărului de puncte de acces implicate, precum și de legături de interconectare între acestea, operatorii pot agree configurarea unidirecțională a legăturilor de interconectare în vederea eficientizării gradului de utilizare a acestora și implicit a costurilor determinate de instalarea și furnizarea respectivelor legături de interconectare.*

Astfel, având în vedere argumentele precizate mai sus, Autoritatea nu consideră eficientă impunerea cu titlu obligatoriu a folosirii unui anumit tip de legătură de interconectare.”

În considerarea aspectelor prezentate, apreciem că discuțiile dintre părți trebuie să pornească de la caracterul bidirecțional al legăturii de interconectare, fără să fie negat totodată dreptul unui operator de a-și configura unidirecțional legătura de interconectare pe suport propriu. Astfel, în ceea ce privește situația particulară dintre *RCS & RDS* și *Romtelecom*, regula de bază rămâne caracterul bidirecțional al legăturii de interconectare, însă doar dacă atât *Romtelecom*, cât și *RCS & RDS* sunt de acord asupra acestui aspect. În cazul în care *Romtelecom* și *RCS & RDS* nu pot ajunge la un acord asupra necesității configurării bidirecționale a legăturii de interconectare, atunci aceasta va fi configurată unidirecțional.

Prin urmare, luând în considerare structura³³ relației de interconectare, astfel cum a fost prezentată în cuprinsul cererii reconvenționale, Comisia învederează faptul că, în procesul de negociere având ca obiect stabilirea unei noi arhitecturi de interconectare, părțile trebuie să țină cont de următoarele precizări:

I.a) *RCS & RDS* va dezinstala surplusul de legături de interconectare și porturile aferente, cu condiția ca *Romtelecom* să solicite dezinstalarea acestora;

I.b) În cazul în care *RCS & RDS* consideră că numărul de legături de interconectare calculate drept surplus de către *Romtelecom* este prea mare și capacitatea legăturilor de interconectare rămase nu mai este suficientă pentru a acoperi necesarul pentru transmiterea traficului propriu către rețeaua *Romtelecom*, atunci va dezinstala doar acel număr de legături de interconectare pe care îl consideră relevant, însă va reconfigura restul de legături până la numărul solicitat de *Romtelecom* în legături unidirecționale și le va exclude, împreună cu traficul pe care îl va transmite pe acestea, de la calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare bidirecționale și a porturilor aferente;

II.a) *RCS & RDS* va permite *Romtelecom* să instaleze legături de interconectare pe suport propriu, cu condiția ca *Romtelecom* să solicite acest lucru;

II.b) În cazul în care punctul de interconectare este situat în spațiul *RCS & RDS*, aceasta va aplica condițiile publicate în Oferta de referință pentru interconectarea cu rețeaua publică de telefonie pe care o operează pentru furnizarea facilităților de colocare, cu condiția ca *Romtelecom* să solicite instalarea de legături de interconectare pe suport propriu cu punctul de interconectare situat în spațiul *RCS & RDS*;

II.c) *RCS & RDS* va permite configurarea unidirecțională a legăturii de interconectare instalate pe suport *Romtelecom*, în cazul în care *Romtelecom* confirmă în mod expres că nu este interesată de configurarea bidirecțională a respectivei legături de interconectare;

III. *RCS & RDS* va include în calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare bidirecționale instalate pe suport propriu doar traficul transportat între cele două rețele pe legăturile de interconectare bidirecționale, cu condiția ca și *Romtelecom* să includă în calculul ponderat al tarifelor lunare de utilizare a legăturilor de interconectare bidirecționale instalate pe suport propriu doar traficul transportat între cele două rețele pe legăturile de interconectare bidirecționale.

IV. *RCS & RDS* va negocia cu *Romtelecom* și va încheia un act adițional la Acord, prin care să stabilească procedura de comandă a creșterilor și descreșterilor de capacitate a legăturilor de interconectare ulterioară momentului atingerii echilibrului balanței de plăți aferente utilizării legăturilor de interconectare configurate bidirecțional.

---

³³ Din totalul de celor 404 fluxuri de interconectare, 311 erau instalate la nivelul comutatoarelor locale și 93 la nivelul comutatoarelor de tranzit. La nivelul comutatoarelor locale, 227 de fluxuri erau instalate pe suport *RCS & RDS* (circa 73%) și 84 de fluxuri pe suport *Romtelecom* (cca. 27%). La nivelul comutatoarelor de tranzit, 67 de fluxuri erau instalate pe suport *RCS & RDS* (circa 72%) și 26 de fluxuri pe suport *Romtelecom* (cca. 28%). Conform susținerii *Romtelecom*, ponderea lunară a traficului trimis de *Romtelecom* către *RCS & RDS* este de aproximativ 34% din totalul traficului schimbat între părți.

În considerarea argumentelor expuse, a probelor depuse la dosarul cauzei, precum și a susținerilor scrise și orale ale părților, cererea reconvențională introdusă de către *Romtelecom* urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

**FAȚĂ DE CONSIDERENȚELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN
COMUNICAȚII DECIDE:**

Respinge ca neîntemeiată cererea reconvențională introdusă de către Romtelecom S.A. cu sediul în București, Piața Presei Libere nr. 3-5, Clădirea City Gate, Turnul de Nord, sector 1, **în contradictoriu** cu **RCS & RDS S.A.** cu sediul în București, Str. Doctor Staicovici, Nr. 73-75, scara I, sector 5, privind constatarea neîndeplinirii obligației generale de negociere prevăzute de dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012 și obligarea *RCS & RDS* ca, în termen de 45 de zile de la pronunțarea, respectiv comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să încheie un act adițional la *Acord* prin care să fie agreată o nouă soluție tehnică de interconectare, care să permită optimizarea costurilor pe care le presupune o asemenea soluție.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARINESCU**

București, 2 aprilie 2014
Nr. 631